

Моята среща с Левски

Благовеста Георгиева – VIII а клас

Левски. Това е един от най-достоините българи , допринесли за благата и свободата на нашата страна.

Има хора , за които каквото и да кажеш , ще е недостатъчно. Левски е един от тях. Името му ни изпълва с гордост и самочувствие и именно тези чувства ни сплотяват като общност, независимо къде сме. Дякона е символ на решителност, смелост и жертвоготовност. Той е пример за борбеност , силна вяра и решителност. Единствената благодарност, която ние можем и трябва да му дадем, е вечна памет в историята на народа и стремеж към достигането на завещаните ни от него идеали.

Неговият завет „Свята и чиста република“ се е превърнал в символ-верую, предаван поколения наред. Той ни е дал и още нещо - модела каква трябва да бъде нашата държава. Държавата, която ние днес не пазим, а ограбваме и рушим. Държавата, за която смели българи са отдавали живота си , за да ни има нас, за да има днес.

Дали следвайки стъпките му, ние ставаме по-добри и по-съвестни хора. Дали сме истинските българи, за които Дякона загина. Доближаваме ли се една идея повече до неговата същност и състрадателност. Заслужихме ли благополучието, радостта и свободата си днес.

Да, ние сме различни , ние живеем в друг свят, но нашите очи искат да срещнат Левски. Живеем във високотехнологично време, време на несигурност, когато младите напускат родината си , за да си осигурят по-добро бъдеще. Трудностите , които срещаме в съвременното, са по-различни от тези, които са били срещани от Левски. Но въпреки различията на времената и изминалият век и половина, заветът на Васил Иванов Кунчев и личният му пример за непреклонност и свободолюбие са оцелели.

Да следваме нашия Левски! Не този, който рисуват художниците, не този от портретите в класните стаи. Нашият Левски е в нас. Носим го дълбоко скрит - като пример, като дело, като мисъл. Трябва да се борим за всичко, което желаем!

В ежедневието си съм срещала хора като Левски-борбени, смели и добри. Каквото и да им се случи, те никога няма да предадат близък за тях човек. На тази земя са нужни още добри дела ,за да може да я прославим. Полетът на свободния дух е незаменимо усещане. Само истински увереният и силен човек не се страхува от това, което ще последва-дали смърт, или

наказание. Добродетелите по-често ги оценяваме след като човека го няма на този свят.

Виждам Левски в малките хора, в обикновените постъпки, в хората, които са съпричастни към чуждата болка, които са готови да дарят, които са готови да бъдат пример и вдъхновение, които са готови да изкачат върха с риск за живота си. Левски ще е жив, докато отстояваме себе си и свободата си, докато продължаваме да следваме неговия завет – да живеем в чиста свята и демократична Родина.